ΕΤΟΣ Θ'. Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 11 Φεβρουαρίου 1896 Ἀριθ. 430

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ΟΚΤΩ ἡμερῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ «Ἑστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἐγκληματικότης — Δόμνα Βυσβίζη. — Αἱ μεγάλαι ἀγοραὶ τῶν Παρισίων Γ'. (ὑπὸ κ. Pierre Girard). — Ἡ μνηστὴ τοῦ ναύτου (ὑπὸ κ. Κρυσταλλίας Δασκαλοπούλου Χρυσοβέργη). — Ἡ διὰ τῶν εἰκόνων μόρφωσις τῶν μικρῶν (ὑπὸ κ. Μαρίας Νεβὼ ἰατρός). — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἡ Ἀμαλία καὶ ἡ Αὐλή της. — Ἑσπερὶς Παρθεναγωγείου Χιλ. — Ἀλληλογραφία. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

Α'.

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν συνάδελφον «Πρωΐαν» τῆς 1ης Φεβρουαρίου μελέτη τοῦ κ. Α. Πεταλᾶ ἐφέτου, δι' ἧς ὁ γράφων θέλει νὰ ἀποδείξῃ μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς θὰ ἔχῃ ὡς ἀναγκαῖον καὶ ἄφευκτον ἐπακολούθημα τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος ἐν ταῖς γυναικείαις τάξεσιν.

Ὁ κ. Πεταλᾶς παραθέτει ἱκανοὺς ἀριθμοὺς εἰλημμένους ἐκ στατιστικῶν πινάκων, ἐπικυροῦντας τὴν γνώμην του, ἐνῷ πᾶν ὅ,τι λέγει περὶ τῆς πορείας τοῦ γυναικείου ζητήματος καὶ τῆς ἀναποφεύκτου ἡμέραν τινὰ ἐπικρατήσεως τῶν νέων ἰδεῶν ἀποτελεῖ σπουδαιοτάτην ἀντίφασιν πρὸς αὐτὴν τὴν ἀρχικὴν ἰδέαν, ἣν θέλει νὰ ὑποστηρίξῃ.

Χωρὶς νὰ εἴμεθα ἀπολύτως ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἐν γένει χειραφετήσεως τοῦ φύλου μας, ἰδίᾳ μάλιστα διὰ λαοὺς νέους καὶ μὴ προπαρεσκευασμένους ἔτι διὰ τοιαύτας ριζικὰς καὶ ἀποτόμους μεταρρυθμίσεις, φρονοῦμεν ὡς ὁ γράφων, ὅτι μετὰ πάροδον ἐτῶν, πολλῶν ἴσως, ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς θὰ πραγματοποιηθῇ καὶ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὡς ἤρξατο πραγματοποιουμένη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Δὲν συμφωνοῦμεν ὅμως μετὰ τοῦ κ. Πεταλᾶ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας τῆς χειραφετήσεως, ἃς προμαντεύει μετὰ τόσης ἀπαισιοδοξίας, ἀρυόμεναι τὰ ἐπιχειρήματά μας ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν γραφομένων του. Ὁ κ. Πεταλᾶς θεωρεῖ τὴν χειραφέτησιν τῆς γυναικὸς φυσικὸν καὶ ἀναπόφευκτον νόμον τῆς προόδου διὰ τῆς ἑξῆς περικοπῆς τοῦ ἄρθρου του: «*Ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία τῆς ἰσότητος τῶν φύλων, εἰσδύσασα λεληθότως καὶ ἀνεπαισθήτως εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἔλαβεν ἤδη τὴν πορείαν της. Τοιοῦτος εἶναι ὁ σταθερὸς νόμος, ὅστις προΐσταται τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἀπαιτοῦνται πολλοὶ αἰῶνες διὰ νὰ προετοιμάσουν μίαν ἰδέαν, ἓν νέον δόγμα· ἀπαιτοῦνται πολλαὶ ἑκατοντάδες ἐτῶν, ὅπως ἡ νέα ἀλήθεια μεταβῇ ἀπὸ τῆς θεωρίας εἰς τὴν πρᾶξιν, ἀλλ' ἅπαξ ἐμφανισθεῖσα, ἡμέραν τινὰ θέλει λάβει ὀστᾶ καὶ σάρκα*».

Ὥστε κατ' αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν τοῦ γράφοντος ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς εἶνε *προϊὸν νόμου σταθεροῦ, προϊσταμένου τῆς προόδου καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀνθρωπότητος*. Κατ' αὐτὴν τὴν ὁμολογίαν τοῦ γράφοντος ἡ χειραφέτησις τῆς γυναικὸς ἀποτελεῖ *νέαν ἀλήθειαν*, ἥτις ἡμέραν τινὰ θέλει λάβει ὀστᾶ καὶ σάρκα. Πῶς δ' εἶναι δυνατὸν νόμοι ἐπαγόμενοι τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνθρωπότητος, νὰ ἔχωσιν ὡς ἄφευκτον συνέπειαν τὴν αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν ἑδραίωσιν τοῦ κακοῦ; Πῶς εἶναι δυνατὸν ἡ ἐπικράτησις μιᾶς *ἀληθείας* νὰ ἐπιφέρῃ βλάβην κοινωνικὴν καὶ φυλετικήν, ὡς διὰ τῶν γραφομένων του ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ ὁ κ. Πεταλᾶς;

Ἀλλ' ἡ πρόοδος καὶ ἀνάπτυξις τῆς ἀνθρωπότητος κατ' αὐτοὺς τοὺς φυσικοὺς καὶ ἠθικοὺς νόμους συμβαδίζει μὲ τὸ καλόν, ἢ μᾶλλον ἀποτελεῖ τὸν μόνον καὶ κύριον τούτου παράγοντα. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια κατὰ τοὺς ἀναλλοιώτους καὶ πάλιν ἠθικοὺς νόμους εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρετή, αὐτὸ τὸ καλόν, αὐτὸς ὁ Θεός. Πῶς δύναται λοιπὸν νὰ ἔχῃ συνεπείας τόσον ἐπιβλαβεῖς,

τόσον ἀντιθέτους πρὸς αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ καλοῦ, τοῦ ἠθικοῦ, τοῦ θείου ;

Μετὰ τὰς ἀντιφάσεις αὐτάς, εἰς ἃς περιπίπτει ὁ ἀρθογράφος, ἔρχεται τὸ ζήτημα τῆς Καδμείας νίκης, ἣν θὰ κατάγῃ ἡ γυνή, καθ' ἣν ἡμέραν ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν χειραφέτησίν της: *Θέλει στερηθῆ*, λέγει, *τῆς κυριωτέρας δυνάμεώς της κατὰ τοῦ ἀνδρός, τῶν θελγήτρων αὐτῆς, δι' ὧν πάντοτε τὸν ὑπεδούλωσε καὶ δι' ὧν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἀόριστος δύναμις ἐξήσκησε καὶ ἐξασκεῖ σπουδαίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν αἰσθημάτων αὐτοῦ, καὶ τὸ χείριστον πάντων θέλει πολλαπλασιάσει εἰς βάρος της τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἐγκληματικῆς στατιστικῆς.*

Ἐρωτῶμεν τὸν γράφοντα, πῶς φαντάζεται καὶ εἰς ποίαν κατηγορίαν θέτει τὴν διὰ τῆς προόδου, ἢ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως της χειραφετημένην γυναῖκα ; Νοήμονα ἢ μωράν, εὐγενῆ ἢ ἀγροῖκον, ἀγαπῶσαν τὸ καλὸν ἢ τὸ κακόν, τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ ψευδές, τὸ μέγα ἢ τὸ ταπεινόν ; Καὶ διὰ νὰ φέρωμεν ἓν ἀπτότερον καὶ μᾶλλον συγκεκριμένον παράδειγμα, αὐτὸς ὁ ἀνεπτυγμένος βεβαίως ἀνὴρ πλησίον ποίας γυναικὸς εὐχαριστεῖται, ποίαν τὸν θέλγει καὶ τὸν γοητεύει περισσότερον; Ἡ ἐξ Ἄνδρου ὑπηρέτρια καὶ ἡ ἀγρότις τῶν Πατησίων, ἢ ἡ Ἀθηναία κυρία, ἡ ἀνεπτυγμένη τὸν νοῦν καὶ τὸ φρόνημα, ἡ εὐαίσθητος τὴν καρδίαν ; Ποία ἐκ τῶν δύο νομίζει καλλιτέραν μητέρα, τὴν πρώτην ἢ τὴν τελευταίαν ; Ποίαν καλλιτέραν σύζυγον, ποίαν καλλιτέραν πολῖτιδα ; Ποίαν ἐκ τῶν δύο ἐγκληματεῖ περισσότερον καὶ οἱ στατιστικοὶ πίνακες τοῦ κ. Puoal καὶ Λομπρόζο ἐκ ποίας τάξεως τῶν γυναικῶν ἀποτελοῦνται ; ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν ἀγρῶν καὶ τοῦ ὄχλου, αἵτινες πᾶν ἄλλο ἐννοοῦν καὶ ἐπιζητοῦν ἢ τὴν χειραφέτησίν των, ἢ ἐκ τῶν ἀνεπτυγμένων ;

Ὁ κ. ἀρθρογράφος, ὡς δικαστὴς ἰδίᾳ, δὲν δύναται ἢ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι ἡ ἐγκληματικότης δεκατίζει τὰς ὀπισθοδρομικὰς μᾶλλον κοινωνίας ἢ τὰς ἀνεπτυγμένας, τὸν ἀμαθῆ μᾶλλον ἢ τὸν πολιτισμένον λαόν. Δὲν δύναται ἐπίσης ἢ νὰ παραδεχθῇ, ὅτι, προκειμένου περὶ γυναικείας χειραφετήσεως, δὲν ἐπιζητεῖται βεβαίως παρὰ τῶν προοδευτικῶν τὸ δικαίωμα, ὅπως ἡ ἀγρότις μετέχῃ εἰς τὰς χειρωνακτικὰς ἐργασίας, ἢ ἡ ἄπορος τοῦ λαοῦ εἰς τὰς βιοτεχνικάς, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην ἀπὸ κτίσεως κόσμου ὄχι μόνον τῇ παραχωρεῖ, ἀλλὰ καὶ τῇ ἐπιβάλλει ὁ ἀνήρ. Τοὐναντίον οἱ προοδευτικοὶ ζητοῦν προστατευτικοὺς νόμους ὑπὲρ τῆς τάξεως τῶν ἀποκλήρων αὐτῶν καὶ δυστυχῶν πλασμάτων, τὰ ὁποῖα πολλαχοῦ ἀναπληροῦν τὴν παρὰ κτηνῶν μόνον τελουμένην ἐργασίαν καὶ τῶν ὁποίων ἡ κατάπτωσις καὶ ὁ ἐκφυλισμός, ἀκριβῶς ἕνεκα τῆς ἀσυνειδήτου ἐκμεταλλεύσεως τῶν δυνάμεών των, βαίνει ὁσημέραι αὐξανόμενος.

Ὁμιλῶν λοιπὸν ὁ ἀξιότιμος ἀρθρογράφος περὶ γυναικείας χειραφετήσεως καὶ λαμβάνων μάλιστα ἀφορμὴν ἐκ τῆς διαλέξεως τῆς κ. δ' Ἐστραί ἔχει ἀναντιρρήτως ὑπ' ὄψιν του τὴν τάξιν τῶν ἀνεπτυγμένων, ἀλλ' ἀπόρων γυναικῶν τῶν πόλεων, αἵτινες ἐπιζητοῦν τὸ δικαίωμα νὰ χρησιμοποιήσωσι τὰς κτηθείσας πνευματικὰς γνώσεις των, ὅπως ἐξασφαλίσωσιν ἐντίμως τὸν ἄρτον των.

Ὁμιλῶν περὶ πολιτικῆς γυναικείας χειραφετήσεως ἐννοεῖ τὴν τάξιν τῶν ἀνεπτυγμένων γυναικῶν, αἵτινες ἐν τῷ μέλλοντι θὰ διεκδικήσουν ἀνώτερα ἐν τῇ πολιτείᾳ ἀξιώματα, καὶ ὄχι ἐκείνης τῶν ἀμαθῶν καὶ ἀποχειροβιώτων, αἵτινες ἤδη ἀγωνίζονται τὸν περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνα εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Αὗται ὄχι μόνον κατὰ τὰς στατιστικὰς τῆς Σκωτίας, ἀλλὰ κατὰ τὴν στατιστικὴν ὅλου τοῦ κόσμου καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ἀτελεστάτην ἡμετέραν περιπίπτουνεἰς τὸ ἔγκλημα, ὄχι ἕνεκα τοῦ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνος, ἀλλ' ἰδίᾳ ἕνεκα τοῦ κτηνώδους βίου, ὃν διάγουν καὶ τῆς παχυλῆς ἀμαθείας, ἐν ᾗ ζοῦν.

Μεταφέρει ὁ ἀξιότιμος ὀρθογράφος ὁλόκληρον περιγραφὴν τοῦ Λομπρόζο περὶ τῶν ἐργατικῶν γυναικῶν τῆς Σκωτίας, ὡσεὶ μὴ ἦτο συνήθης εἰς τὰ χωρία καὶ τοὺς ἀγροὺς μας ἡ ἐξαντλητικὴ ἐργασία τῆς χωρικῆς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρός, καὶ εἰς αὐτὰς δὲ τὰς πόλεις ἡ ἐν τοῖς ἐργοστασίοις ἡμερησία παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνδρὸς ἐργασία τῆς γυναικός.

Ἀγνοεῖ λοιπὸν ὅτι ὑπάρχουν, μάλιστα ἐν Ἑλλάδι, πόλεις, χωρία καὶ νῆσοι ὁλόκληροι, ὧν οἱ ἄνδρες, ἐπιδίδονται εἰς τὴν ναυτιλίαν ἢ εἰς ἄλλα ἐν τῇ ξένῃ βιοποριστικὰ ἔργα καὶ αἱ γυναῖκες μένουν καλλιεργοῦσαι τὴν γῆν καὶ ἐκτελοῦσαι ἀποκλειστικῶς αὐταὶ ὅλα τὰ γεωργικὰ καὶ χειρωνακτικὰ ἔργα ; Τὸ Γαλαξείδιον, πολλαὶ ἐκ τῶν Ἰονίων καὶ ἐκ τοῦ Αἰγαίου νήσων, ὁλόκληροι ἐπαρχίαι τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Μακεδονίας δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ; Θὰ ἠδύνατο ἄρα ὁ κ. ἀρθογράφος νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ γυναικεία ἐγκληματικότης εἰς τὰς χώρας ταύτας εἶναι ὑπερτέρα ἢ εἰς τὰς τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος ; Διότι τότε φρονοῦμεν ὅτι ὀφείλουν νὰ ἀνατραποῦν οἱ ὅροι τοῦ γνωστοῦ τῶν ἀρχαίων σοφῶν λογίου καθ' ὃ «*Ἔργον μὲν οὐδὲν ὄνειδος, ἀργίη δέ τ' ὄνειδος*».

ΔΟΜΝΑ ΒΥΣΒΙΖΗ

Θαλασσοπούλια ὠνομάσθησαν καὶ δικαίως οἱ Ἕλληνες νησιῶται, διότι ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἡ θάλασσα εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν στοιχεῖόν των. Ἐπὶ τῶν γαλανῶν κυμάτων της φερόμενοι ἐξέπλησαν τὸν κόσμον ὅλον διὰ τῶν ἀνθηροτάτων εἰς πᾶν σημεῖον τῆς γῆς ἀποικιῶν των, διὰ τοῦ ἀμύθητον πλοῦτον εἰσκομίζοντος ἐμπορίου των καὶ ἰδίᾳ διὰ τῶν ναυμαχιῶν των, ἐν αἷς ἀνεδείχθησαν μοναδικοὶ ἀνὰ τὸν κόσμον ὅλον θαλασσομάχοι.

Ἡ φύσις καὶ αἱ ἕξεις τοῦ Ἕλληνος μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων μετεβλήθησαν βεβαίως πολὺ καὶ πολλαὶ ἀρεταὶ διακριτικαὶ τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων, ἔμειναν ἐντελῶς ξέναι πρὸς τοὺς συγχρόνους. Ἡ ναυτιλία μας ὅμως διετήρησε μέχρι τῆς χθὲς ἔτι ἀμείωτον τὸ ἀρχαῖον μεγαλεῖόν της. Οἱ πρὸς τὰ κύματα παλαίοντες ἐσυνέχισαν τὸ μέγα ἔργον τῶν ἀρχαιοτέρων, ὑπερήφανοι περιάγοντες τὴν γαλανὴν σημαίαν μας ἀπὸ τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ τῆς Μεσογείου μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ζωογονοῦντες τὰς ἀνθηροτάτας ἐμπορικὰς Ἑλληνικὰς ἀποικίας καὶ διεκδικοῦντες τὰ πρωτεῖα πρὸς τοὺς ναυτικωτέρους λαοὺς τῆς Δύσεως.

Ὅ,τι ὅμως ἰδίᾳ καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀποτελεῖ τὸν μέγιστον θρίαμβον τοῦ ναυτικοῦ κόσμου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος εἶναι ἡ αὐταπάρνησις, ἡ γενναιότης καὶ ὁ ἡρωϊσμός του κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τῆς Ἐθνικῆς ἡμῶν παλλιγγενεσίας. Δὲν ἠριθμοῦντο, ἀλλ' ἐζυγίζοντο καὶ διὰ τοῦ πτύου ἐρρίπτοντο εἰς σάκκους τὰ τάλληρα, ἅτινα ἔξοχα τέκνα τῆς Ὕδρας καὶ τῶν Σπετσῶν ἐδώρουν εἰς τὸ Ἔθνος πρὸς προμήθειαν πολεμεφοδίων καὶ τροφίμων κατὰ τοὺς τρομεροὺς ἐκείνους χρόνους τῆς Ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως. Καὶ ὄχι μόνον τὸν πλοῦτόν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωήν των ἐξέθετον εἰς καθημερινὸν κίνδυνον, φρουροὶ αὐτοὶ ἀκοίμητοι μὲ τὰ λευκοπτέρυγα ἱστιοφόρα των ταχθέντες τῶν νήσων καὶ τῶν παραλίων χωρῶν καὶ πυροπληταὶ τῶν ἐχθρικῶν στόλων διὰ τοῦ θαυμασίου ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀνδρείας γενόμενοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ Κανάρη, τοῦ Τομπάζη, τοῦ Σαχτούρη καὶ τόσον ἄλλων ἐγράφη διὰ πυρίνων γλωσσῶν εἰς τὴν χρυσῆν βίβλον τῆς θαλασσινῆς τοῦ κόσμου ἱστορίας, ὥστε νὰ μένῃ ἄσβεστον εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ συμπληροῦ τιμητικώτατα τὴν ἄλλην ἐπίσης ἀθάνατον σελίδα τῶν Σαλαμινομάχων τῆς ἀρχαιότητος.

Ἀλλ' ὅ,τι μεγαλήτερον προσδίδῃ γόητρον εἰς τὴν σύγχρονόν μας ἐποχὴν εἶναι ἡ συμμετοχὴ ἡρωΐδων γυναικῶν εἰς τὸν πολυκύμαντον καὶ τριαυμιώδη ἀγῶνα τῆς θαλάσσης καὶ ἡ καρτερία, ὁ ἡρωϊσμὸς καὶ ἡ αὐταπάρνησις, μεθ' ὧν αὗται προσηνέχθησαν νὰ ὑπηρετήσουν τὴν δοκιμαζομένην τότε πατρίδα.

Ἡ Μπουμπουλίνα,—ἧς βιογραφίαν ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη—ἐπολιόρκει αὐτοπροσώπως, διευθύνουσα τὸν στόλον της, τὸ Ναύπλιον, ἡ Δόμνα Βυσβίζη τὴν Εὔβοιαν, ἐνῷ ἡ ὡραία πριγκήπισσα Μαντὼ Μαυρογένους ἐξώπλιζε πλοῖα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν τοῦ Αἰγαίου νήσων καὶ ἐμισθοδότει στρατιώτας, οὓς ἀπέστελλεν εἰς ἐπικουρίαν τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἀγωνιζομένων.

Ὡραιότατα χαρακτηρίζων ὁ Ἰ. Φιλήμων ἐν τῷ ἱστορικῷ δοκιμίῳ του περὶ Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τὸν ἅγιον ἐνθουσιασμόν, ὑπὸ τοῦ ὁποίου τότε κατείχετο σύμπας ὁ Ἑλληνισμός, προσθέτει ὀλίγα μὲν ἀλλὰ πολυσήμαντα περὶ τῶν γυναικῶν: «*Τίνος ὅμως οὐχ ὑπερτέρησε πάντοτε ὁ καθαρὸς ἐκεῖνος πατριωτισμὸς καὶ ἡ θεία ἐκείνη αὐταπάρνησις, ἥτις μεταβάλλει εἰς ἀνδρικὸν καὶ αὐτὸ τὸ γυναικεῖον φῦλον ; Στρατεύουσαι ἡ Λασκαρίνα Πουπλῆ (Μπουμπουλίνα) καὶ ἡ Δόμνα Βυσβίζη ἐπολιόρκουν διὰ τῶν πλοίων αὐτῶν, ἡ μὲν τὴν Ναυπλίαν, ἡ δὲ τὴν Χαλκίδα, κτλ.*

Ἀλλ' ἐνῷ τὸ ὄνομα τῆς Λασκαρίνας Μπουμπουλίνας κατέστη τόσον δημοτικόν, τὸ τῆς Δόμνας Βυσβίζη ἐλησμονήθη σχεδόν, ὡς μὴ ὤφελεν, ἀφοῦ ἀληθεῖς ἐκδουλεύσεις καὶ ὑπηρεσίας παρέσχεν αὕτη εἰς τὸ ἔθνος.

Σύζυγος τοῦ ἐξ Αἴνου πλοιάρχου Ἀντωνίου Χ. Βυσβίζη, ὅστις ἐφονεύθη, μαχόμενος γεννάιως ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ συγκροτηθείσῃ πολιορκίᾳ τῆς Εὐβοίας κατὰ τὸ 1822, διεδέχθη τοῦτον ἐν τῇ διοικήσει τοῦ πλοίου της, ἐξακολουθήσασα τὴν πολιορκίαν μέχρι τοῦ 1824, ὅτε, ἐξαντλήσασα ὅλην τὴν περιουσίαν της, προσέφερε τέλος καὶ τὸ πλοῖόν της ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πυροπλικὸν εἰς τὸν τότε ὑπὸ τῶν νησιωτῶν καταρτιζόμενον πυροπλικὸν στολίσκον.

Οὕτω ἡ Δόμνα Βυσβίζη, κατ' αὐτὴν τὴν ἔγγραφον ὁμολογίαν τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου, σώζει αὐτὸν καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας διὰ τῆς προμηθείας πολεμεφοδίων καὶ πυρίτιδος, καθ' ἣν στιγμὴν ἐπέκειτο ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ στρατοῦ του, ἀδυνατοῦντος ἐλλείψει πολεμεφοδίων νὰ ἀντιστῇ εἰς τὸν ἐχθρόν. Καὶ ἐνῷ εἰς τὰ *Λειβάδια* κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1822 ὅλοι οἱ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου ἄνδρες ἀνεγνώριζον τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν γυναῖκα ὡς εὐεργέτιδα τῆς πατρίδος, κατὰ τὸ 1823 οἱ πρόκριτοι καὶ πολεμικοὶ ἐπίτροποι τῆς νήσου Εὐβοίας, ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Διακαντὴν Ὀλύμπιον, δι' ἐπισήμου ἐγγράφου των ἐξέφραζον τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν *καπετὰν Χ. Βυσβίζαιρα*,—ὡς τὴν ἀποκαλεῖ τὸ ἔγγραφον, *διότι ἐδούλευσαν μὲ τὸ πλοῖόν των καὶ ὁ μακαρίτης σύζυγός της ζῶν καὶ αὐτὴ μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου, εἰς τὴν νῆσον Εὔβοιαν κατὰ τὸ βόρειον μέρος μὲ εἰλικρίνειαν καὶ πατριωτικὸν ζῆλον, χωρὶς νὰ παρακούσωσι τῶν προσταγῶν κ. τ. λ.*

Καὶ δὲν ἀναφέρονται μὲν εἰς τὰ σωζόμενα ἔγγραφα ναυμαχίαι, εἰς ἃς ἔλαβε μέρος ἡ Δόμνα Βυσβίζη, ἀλλὰ μήπως ἡ μεταφορὰ πολεμεφοδίων καὶ τροφίμων, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Ὀθωμανικὸς στόλος περιέπλεε τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας καὶ κατεδίωκεν ἀμειλίκτως τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, δὲν ἀποτελεῖ διὰ γυναῖκα μάλιστα τὸν μέγιστον τῶν ἡρωϊσμῶν;

Εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης ἡ μέθη τῆς μάχης κάμνει, ὥστε νὰ λησμονῆται ὁ κίνδυνος καὶ ἡ ἐλπὶς τῆς θριαμβευτικῆς νίκης ἀναπτεροῖ τὰς ἐλπίδας καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἀγωνιζομένων. Ἀλλ' ἡ Δόμνα Βυσβίζη δὲν διετέλει ὑπηρετοῦσα τὴν πατρίδα της ὑπὸ τὰς ἄνω εὐτυχεῖς περιστάσεις. Μόνη αὐτὴ ἀρχηγὸς ἐντὸς τοῦ ἐξωπλισμένου ἱστιοφόρου της περιέπλεε τὴν Εὔβοιαν, ἀγνοοῦσα πάντοτε πόθεν ὁ ἐχθρὸς θὰ παρουσιάζετο καὶ οἵα τύχη τῇ ἐπεφυλάσσετο. Ὁ θάνατος ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶναι ἀχώριστος σχεδὸν συνοδὸς καὶ ὁ διαρκὴς κίνδυνος, εἰς ὃν ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη ἡ θαυμασία αὕτη γυνὴ ἐξέθετε τὴν ζωήν της, ἀποτελεῖ μοναδικὸν χαρακτηρισμὸν τῆς γεννναιότητος καὶ αὐταπαρνήσεως, μεθ' ὧν ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα.

Καὶ ζῶντος τοῦ συζύγου της μετέσχε πασῶν τῶν ἐπικινδύνων τούτων θαλασσίων ἐκδρομῶν, δὶς ἐν αὐτῷ τῷ πλοίῳ γενομένη μήτηρ καὶ ὅτε αὐτή, δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον ἐκείνου, ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ, ἀφῆκεν ἐν τῷ πυροπλικῷ ἀντικαταστάτην της τὸν νεκρὸν υἱόν της Δημήτριον Βυσβίζην, ὅστις ἐστάλη βραδύτερον κατὰ τὸ 1828 δημοσίας δαπάνας εἰς Γαλλίαν πρὸς τελειοτέραν αὐτοῦ μόρφωσιν.

Ἡ Δόμνα Βυσβίζη, ἀποσυρθεῖσα τοῦ πλοίου της, δὲν παρητήθη ὅμως καὶ τοῦ εὐγενοῦς πόθου νὰ φαίνεται χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα διὰ παντὸς τρόπου. Οὕτω περισυλλέξασα πᾶν ὅ,τι τῇ ἀπέμεινεν ἐκ τῆς μεγάλης οἰκογενειακῆς περιουσίας της προσέφερε κατὰ τὸ 1827 καὶ τὸν τελευταῖον ὀβολόν της πρὸς τὴν ἐν Σύρῳ τότε συσταθεῖσαν Γενικὴν Συνέλευσιν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Χίου. Διὰ τοῦ ἐγγράφου των οἱ ἐν Σύρῳ Χῖοι ἐπίτροποι Ράλλης, Λουτράρης καὶ Γαλάρης ἀναγνωρίζουν τὴν ἐκ ταλλήρων Ἱσπανικῶν σαράντα ἐξ γεννναίαν προσφορὰν εἰς τὸ ταμεῖόν των τῆς Δόμνης Βυσβίζη, πρὸς ἣν ἐκφράζουν τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην των.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα χρήματα φαίνεται προσενεγκοῦσα ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος εἰς προσγενεστέραν ταύτης ἐποχήν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ ἐπιστολῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου πρὸς αὐτήν, χρονολογουμένων τὸν Αὔγουστον τοῦ 1829 ἐν αἷς γίνεται μνεία περὶ προσενεχθέντων παρ' αὐτῆς χρημάτων. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο τοῦ Ὑψηλάντου χαρακτηρίζει ὑπέρτατος σε-

βασμὸς πρὸς τὴν θαλασσινὴν ἡρωΐδα, ἣν ἀποκαλεῖ εὐγενεστάτην κυρίαν.

Ὥστε ὄχι μόνον ὡς θαλασσομάχος ἠγωνίσθη ἡ Δόμνα Βισβίζη, ἀλλὰ καὶ χορηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἐγένετο, τιμήσασα οὕτω περιφανῶς τὸν οἶκόν της καὶ ἐξασφαλίσασα εἰς τὸ φῦλόν μας ἐπίσημον θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΑΓΟΡΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Γ'.

Πῶς τρέφονται οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀπεράντων αὐτῶν στοῶν; Ποῦ προγεύονται; Ποῦ δειπνοῦν; Ἰδοὺ σοβαρώτατον θέμα, ὅπερ ἐλύθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τῶν ἱδρυτῶν τῶν μεγάλων αὐτῶν καταστημάτων, οἵτινες ἔθεσαν ρητὸν ὅρον ὅτι οὐδεὶς θὰ ἐγίνετο δεκτὸς ἐν αὐτοῖς ὡς ὑπάλληλος, ἐὰν δὲν ὑπεβάλλετο εἰς τὸ modus vivendi, εἰς τὴν παράδοξον αὐτὴν ἰδέαν τοῦ νὰ τρέφεται ἐν τῷ καταστήματι. Καὶ οὕτω ἱδρύθησαν τὰ ἐν αὐτοῖς ἑστιατόρια τῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τὸ Bon-Marché τὰ εὐρύχωρα καὶ λαμπρὰ αὐτὰ ἑστιατόρια εὑρίσκονται εἰς τὸν τέταρτον ὄροφον. Εἰς τὸ Λούβρον ἐβυθίσθησαν ἐν τοῖς ὑπογείοις. Ὅταν κατὰ πρῶτον εἶδον πρὸ δεκαετίας καὶ τοὺς νέους καὶ τὰς νέας νὰ ἐξαφανίζωντάι, ἵνα γευματίσωσιν ἢ δειπνήσωσιν, ἐγέλων. Σήμερον ὅμως πάντες γνωρίζουν ὅτι ἀληθῶς τὰ ἀχανῆ αὐτὰ καταστήματα τρέφουν θαυμασίως τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων των ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν ἑστιατορίων λειτουργεῖ ἀμέμπτως.

Τὰ μαγειρεῖα τῶν Μεγάλων Ἀγορῶν εἶναι μέγιστα. Εἷς γενικὸς ἀρχηγὸς τῶν λεβήτων διευθύνει ἐν αὐτοῖς λόχον ὁλόκληρον μαγείρων, βοηθῶν αὐτῶν, καὶ ὑπηρετῶν, πάντων ἐν ἀεννάῳ κινήσει. Ἐγέλασα δὲ ἀπὸ καρδίας ἰδὼν ἡμέραν τινὰ δύο ῥωμαλέους ἄνδρας κωπηλατοῦντας κυριολεκτικῶς δι' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν βραχιόνων αὐτῶν, ἐντὸς γιγαντικίου λέβητος. Ἔκυψα ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ βαράθρου ἐκείνου ἔνθα ἐφοβούμην μὴ πέσω καὶ ἀνεκάλυψα ὅτι οἱ δύο ἐργάται ἐκοπάνιζον γεώμηλα πρὸς κατασκευὴν πολτοῦ.

Τὰ ἑστιατόρια τοῦ Λούβρου διεσκευάσθησαν εἰς τὰς παλαιὰς οἰναποθήκας τοῦ κτιρίου, τοῦ ὁποίου δὲν ἠθέλησαν νὰ καταρρίψουν ἀναγκαίως τοίχους τινάς. Δὲν περιλαμβάνει ἢ κατὰ μέσον ὅρον 70 ἄτομα ἑκάστη αἴθουσα. Ἕνεκα τούτου διήρεσαν τὰ γεύματα εἰς τρεῖς σειρὰς ἀλλεπαλλήλους, ὑπολογιζομένων τῶν ἀρρένων ὑπαλλήλων εἰς 2,100 κατὰ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος.

Οἱ γευματίζοντες παρουσιάζονται κατὰ σειρὰν πρὸ τῆς θύρας τῶν μαγειρείων, ἅτινα χωρίζονται εἰς δύο ὑπὸ σιδηρᾶς κιγκλίδος, ἐχούσης πολλὰς θυρίδας. Ὁ οἰκονόμος καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ὑπηρεσίας εὐ ἴσκονται ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει πρὸς ἐπίβλεψιν. Ἡ μεγαλειτέρα θέσις ὄπισθεν τῆς θυρίδος ἐπιφυλάσσεται διὰ τὰ πύραυνα, τὰς χύτρας, καὶ τοὺς παρ' αὐταῖς ὑπηρέτας, καὶ ἡ μικροτέρα θέσις διὰ τοὺς 700 διερχομένους ἄνδρας ἵνα λάβωσι τὸ φαγητὸν τῆς ἡμέρας. Μόνη ἡ σοῦπα παρατίθεται ἐπὶ τῶν τραπεζῶν προηγουμένως.

Οὕτω ἡ θυρὶς ὑπ' ἀριθ. 1 εἶναι ἡ τοῦ κρέατος. Ὁ μαγειρος τῆς ὑπηρεσίας κρατεῖ ἕτοιμα δύο πινάκια, πρὸς ἐκλογὴν ὑπὸ τῶν καταφθανόντων ὑπαλλήλων· ἐντὸς τοῦ ἑνὸς πινακίου παρατίθεται ψητὸν κρέας, ἐντὸς τοῦ ἄλλου θερμὸν φαγητὸν ἐκ προβείου κρέατος μὲ λαχανικὰ πάντοτε, καὶ ὁ διερχόμενος ἐκλέγει κατ' ἀρέσκειαν, λαμβάνει αὐτό, καὶ ἀπέρχεται παραχωρῶν τὴν θέσιν του εἰς ἕτερον ὄπισθεν ἐρχόμενον, αὐτὸς δὲ μεταβαίνει εἰς τὴν θυρίδα ὑπ' ἀριθ. 2, ἔνθα δεύτερος μάγειρος προσφέρει τὸ ἐπιδόρπιον, ὀπωρικὸν ἢ γλύκυσμα. Εἶτα ἀκολουθεῖ τὴν σειρὰν τῶν θυρίδων. Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 3 τρίτος μάγειρος δίδει εἰς ἕκαστον ἡμίσειαν φιάλην οἴνου καὶ ἄρτον, καὶ τέλος εἰς τὴν 4ην θυρίδα, τέταρτος μάγειρος, προσφέρει οἶνον ἐν φιάλαις, τοῦ Βορδῶ ἢ τῆς Βουργουνδίας, τὸν ὁποῖον κατ' ἀρέσκειαν λαμβάνει ὁ θέλων, ἀφοῦ πληρώσῃ πεντήκοντα λεπτά

Ὁ οὕτω ἐντὸς ἡμίσεος λεπτοῦ ὑπηρετηθεὶς ἐξέρχεται διὰ μεγάλης θύρας, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἑστιατόριον καὶ τοποθετεῖται πρὸ τῆς συνήθους θέσεώς του. Τρώγει σιωπηλῶς, ἐκτός τινων, οἵτινες ἐνῷ τρώγουν ἀναγινώσκουν καὶ ἡμερησίαν τινὰ ἐφημερίδα, ὅπερ οὐδένα ἐνοχλεῖ. Τὰ γεύματα τῶν ἀνδρῶν οὐδὲν τὸ ἀξιοπερίεργον παρουσιάζουσι, πλὴν τῆς ὑπαρχούσης παραδειγματικῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας. Εἰσέλθωμεν ἤδη εἰς τὸ ἑστιατόριον τῶν γυναικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐν αὐτῷ ὑπάρχει τὸ κομμωτήριον τῶν κυριῶν, ἡ τεχνητὴ θρύσις Wallace τῶν κυριῶν, ἐν ᾗ κατὰ τὰς θερμὰς ἡμέρας καταπαύουσι τὴν δεῖψάν των.

Αἱ γυναῖκες εἰς τὸ Λούβρον τρώγουν εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον, εἰς εἶδος αἰθούσης πλοίου, μὲ σιδηρᾶς δοκούς, αἵτινες δίδουν αὐτῇ ὕψος σωληνοειδοῦς γεφύρας. Γευματίζουν ἐκεῖ εἰς δύο σειρὰς ἀλληλοδιαδόχους, κατ' ἀναλογίαν 250 ἀνὰ ἑκάστην φοράν.

Εἷς ὑπομάγειρος λαμβάνει θέσιν ἐν μιᾷ γωνίᾳ τῆς εὐρείας ἐκείνης αἰθούσης, μετὰ δύο ἢ τριῶν λεβήτων, καὶ ἡ παρέλασις τῶν ἀνδρῶν πρὸ τῶν θυρίδων τοῦ μαγειρείου ἀνανεοῦται καὶ ἐνταῦθα πρὸ τῶν λεβήτων ὑπὸ κυριῶν μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι παρίσταταί τις ἐνταῦθα εἰς τὸ περίεργον θέαμα τῶν διακοσίων πεντήκοντα αὐτῶν γυναικῶν, αἵτινες δὲν ἀκολουθοῦν τὴν σιωπηλὴν τακτικὴν τῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ φλυαροῦν ὡς κίσσαι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος. Ἡ παρέλασις αὐτῶν ἐπίσης εἶναι ἀξιοθέατος, ὡς ἐκ τῶν ζωηρῶν συνομιλιῶν, καὶ τῶν εὐφυῶν ἐκφράσεων, ἃς ἀπευθύνουν πρὸς ἀλλήλας καὶ εἰς λογαριασμὸν τῶν γελοιωδεστέρων πελατῶν ἢ πελατίδων, ἃς συνήντησαν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐν τῷ καταστήματι.

Τοιαύτη ἡ γενικὴ διάταξις τῶν Βαβὲλ τούτων, τῶν ἐκθαμβούντων τὸ πλῆθος, καὶ ἀφαρπαζόντων αὐτὸ διὰ τοῦ δυνεκοῦς βομβυσμοῦ τῶν ἐν ἀεννάῳ ἐργασίᾳ κυψελῶν αὐτοῦ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) **Ἑλένη Γεωργιάδου.**

Η ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Δικκεκριμένος φυσιολόγος ὁ κ. Phélix Hément συνιστᾷ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τῶν παίδων τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰκόνων ὑπὸ τὰς διαφόρους αὐτῶν μορφάς, λιθογραφίας, ἰχνογραφίας, ἐλαιογραφίας κλ.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἀνατροφῆς παρέχει κατ' ἀρχὰς εἰς

τὸ παιδίον τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐξεταζῇ καὶ νὰ ἀναλύῃ τὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του εἰκόνα. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται ἐκ τῶν ἁπλουστέρων ἐπὶ τὰ συνθετώτερα, ἤτοι ἀρχίζομεν ἀπὸ εἰκόνος ἀποτυπούσης ἁπλουστάτην τινὰ πρᾶξιν καὶ δυναμένην νὰ ἐξεγείρῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ παιδός, σκηνήν τινα παιδικὴν καὶ εἶτα προκαλοῦμεν αὐτὸ νὰ τὴν περιγράψῃ.

Ἀλλ' ἀνάγκη νὰ μὴ ὠθῆται τὸ παιδίον εἰς σκέψεις ἀνωτέρας τῆς ἡλικίας του, ἀλλὰ νὰ γίνηται ἐπωφελὲς τὸ μάθημα διὰ βαθμιαίας προόδου. Ἀπαιτοῦμεν μόνον παρὰ τοῦ παιδίου ἐξηγήσεις ἐπὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα βλέπει καὶ ἐκείνων τὰ ὁποῖα δύναται νὰ ἐννοῇ.

Οὕτω βαθμιαίως ἡ εἰκὼν καθίσταται τρόπος διδασκαλίας, ὅστις θέλγει καὶ διδάσκει συγχρόνως τὸ παιδίον. Ὥστε ἀκόπως δύναταί τις νὰ τῷ διδάξῃ τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα, τὰ χαρακτηριστικώτερα συμβάντα τοῦ βίου διασήμων ἀνδρῶν, συνοδεύων τὴν παράστασιν τῶν συμβάντων τούτων διὰ συντόμων ἐξηγήσεων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου διδάσκεται εἰς τὸ παιδίον ἡ κυριωτέρα λεπτομέρεια τῆς κατασκευῆς χρησίμων τινῶν πραγμάτων καὶ διφόρων ἐπαγγελμάτων, διότι εὐκολώτερον διατηρεῖ ὁ παῖς ἐν τῇ μνήμῃ ὅτι εἶδεν, ἢ ὅ,τι ἤκουσεν. Ἡ παρουσίασις τῆς εἰκόνος ἐπέρχεται ὡς συμπλήρωμα τῆς ἐξηγήσεως, καὶ ὅταν τὸ πνεῦμα πλήττεται ἀπὸ δύο μέρη, ἐνδυναμοῦται ἡ μία ἐντύπωσις διὰ τῆς ἄλλης. Οὕτω δὲ συγκρατεῖται ἀκόπως καὶ ἡ προσοχὴ τοῦ παιδίου.

Βραδύτερον ἡ εἰκὼν θὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ παρὰ τῷ παιδίῳ τῷ αἴσθημα τοῦ ὡραίου. Ὥστε εὐχῆς ἔργον εἶναι, ὅπως οἱ τοῖχοι τοῦ σπουδαστηρίου τῶν παίδων στολίζωνται διὰ καλλιτεχνικῶν συνθέσεων, ἀψόγου καλαισθησίας καὶ ὁμαλοῦ ὕφους, καταλλήλου πρὸς διέγερσιν τῆς καλαισθησίας τοῦ παιδίου καὶ διδασκαλίαν τῶν κυριωτέρων ἀριστοτεχνημάτων μας.

Ὅταν δὲ τὸ παιδίον ἀρχίσῃ νὰ ἰχνογραφῇ, νὰ ἐκλέξωμεν μετ' ἐπιστασίας τὰ ὑποδείγματα, διότι καὶ ὁ ὀθφλαμὸς συνειθίζει εἰς τὴν εὐθύτητα τῶν γραμμῶν, ὅπως καὶ τὸ οὖς εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν τόνων.

Ἐντὸς ὀλίγου χρόνου τὸ παιδίον θὰ αἰσθάνηται διὰ τὰς κακῶς ἐζωγραφημένας εἰκόνας, τὸ αὐτὸ δυσάρεστον αἴσθημα, οἷον καὶ ὁ μουσικός, διὰ τὰς κακοφωνίας, καὶ παφαφωνίας.

Διὰ τῶν εἰκόνων δύνασθε νὰ προχωρήσητε ἔτι πλέον, διότι δὲν πλήττετε πλέον τὴν διάνοιαν τοῦ παιδός, ἀλλὰ τὴν ἠθικήν.

«Τίς δὲν ἐνθυμεῖται, προσθέτει ὁ Félix Hément, τὰς ἐντυπώσεις ἃς ἔλαβεν ἐν τῇ παιδικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν πατρικὴν οἰκίαν ἀνηρτημένων εἰκόνων, αἵτινες κατέλειπον αὐτῷ τοιαύτην ἀνάμνησιν, οἵαν καὶ αἱ πρῶται αὐτοῦ ἀναγνώσεις; Διὰ τοῦτο εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις τὴν πλήρη ἀδιαφορίαν ἐνίων γονέων, ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν θεμάτων τῶν εἰκόνων, δι' ὧν κοσμοῦσι τὰς οἰκίας των. Ἡ καλλιτεχνικὴ ἀξία ἢ ὁ συρμὸς ἀποφασίζουσι πολλάκις περὶ τῆς ἐκλογῆς, καὶ ἐνῷ δὲν θὰ ἄφηναν εἰς τὰς χεῖρας τῶν τέκνων των εἰκόνας, ἃς θὰ κατεδίκαζεν ἡ καλαισθησία καὶ ἡ εὐπρέπεια, μ' ὅλην τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτῶν ἀξίαν, δὲν θὰ φοβηθῶσιν οὐχ ἧττον νὰ ἐκθέσωσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς των σκηνάς ἀπρεπεῖς καὶ ἀκόσμους.

Ὅθεν διὰ τῶν εἰκόνων παρέχομεν εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν διδασκαλίαν ἠθικὴν καὶ νοεράν, καὶ καθιστῶμεν αὐτὰς σχολεῖον τιμίων ἐμπνεύσεων, θέτοντες πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ παιδὸς συλλογὴν ἐκλεκτῶν ἠθικῶν παραστάσεων.

Ἡ ἱστορία μᾶς χορηγεῖ ἀρκετὰ θέματα, κατάλληλα ὅπως γεννήσωσιν ἐν τῷ πνεύματι τῶν παιδίων αἰσθήματα λεπτά, ὁρμὰς γενναίας καὶ θαρραλέας ἀποφάσεις, ἐν ἑνὶ λόγῳ, τὰ διάφορα προτερήματα ἢ ἀρετάς, αἵτινες τιμῶσι τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Διὰ τῶν εἰκόνων προσέτι δύναταί τις νὰ διορθώσῃ καὶ τινα ἐλαττώματα: ὡς εἰς τὸν ὀκνηρὸν νὰ ἐπιδεικνύηται ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐργασίας, εἰς τὸν δειλὸν σκηναὶ ἐμφαίνουσαι τόλμην καὶ θάρρος· εἰς τὸν ὑπερήφανον καὶ τὸν ἐγωϊστήν, σκηναὶ μετριοφροσύνης καὶ ἀφοσιώσεως.

Ἡ εἰκὼν προκαλεῖ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παιδὸς κατάστασιν σύμφωνον καὶ ἁρμόζουσαν πρὸς τὸ ὑποδεικνυόμενον θέμα, ἀποτελεῖ δὲ ἐν εἶδος εἰκονογραφημένης ὑποβολῆς, ἥτις, ἐφ' ὅσον ἀλληλοδιαδόχως συσσωρεύονται αἱ ἐντυπώσεις, θὰ ὑπερισχύσῃ τῶν ἐλαττωμάτων του, καὶ θὰ τῷ ἐμπνεύσῃ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μιμηθῇ τὰς καλὰς πράξεις, καὶ νὰ κάμῃ τὸ καλόν.

Μαρία Νεβώ

Η ΜΝΗΣΤΗ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ

Μιὰ χειμωνιάτικη αὐγή, ἡμέρα συννεφιασμένη
Ῥοδοπλασμένη κοπελιά,
Στὴν ἔρημη ἀκρογιαλιὰ
Μονάχη καταβαίνει.

—

Ἔχει ὁλόξανθα μαλλιὰ 'στὶς πλάτες της ριγμένα,
Ἔχει τ' Ἀπρίλη τὴ δροσιὰ
Μὰ μελανὴ τὴ φορεσιά,
Τὰ μάτια βουρκωμένα.

—

Τριγύρω της κακὸς βορηὰς ἀδιάκοπα σφυρίζει,
Τὸ χιόνι πέφτει σιγανό,
Ἀσπρίζει πέρα τὸ βουνὸ
Κι' ὁ οὐρανὸς μαυρίζει.

—

Κατάμαυρη κ' ἡ θάλασσα κῦμα βουνὸ σηκώνει,
Κῦμα ποῦ σπάζει φοβερὸ
Καὶ μὲ κατάλευκο ἀφρὸ
Τοὺς βράχους σαβανώνει.

—

Κάθετ' ἡ κόρη στὸν ψυχρό, στὸ χρονισμένο βράχο
Περίλυπη καὶ σιγηλὴ
Μοιάζει παντέρημο πουλὶ
Ποὺ περπατεῖ μονάχο.

—

Κάθεται καὶ στὸ πέλαγο τ' ἀπέραντο βυθίζει
Τὴ φλογερὴ της τὴ ματιὰ
Μὰ μόνο θάλασσα πλατειὰ
Καὶ κύματ' ἀντικρίζει.

—

Τί κἄμῃ κι' ἀραστεναγμὸς τὰ σπλάγχνα της ξεσχίζει ;
Τί νὰ τὴν κάνῃ νὰ πονῇ ;
Ποῖος λογισμὸς τὴν τυραννεῖ
Κι' ἀδιάκοπα δακρύζει ;

— —

Θυμᾶται πῶς ἕνα πρωϊ πρὶν φύγῃ τὸ σκοτάδι
Μ' ὅλη τὴ βαρυχειμωνιὰ
Ἄνοιξε κάτασπρα παγιὰ
Ὀλόμαυρο καράβι.

—

Καὶ πῶς μὲ φίλημα γλυκό, μὲ μάτια δακρυσμένα
Ἕνα ναυτάκι ζηλευτὸ
Τῆς εἶπε σ' ἀποχαιρετῶ
Καὶ φεύγω γιὰ τὰ ξένα.

—

Καὶ ἀπὸ τότε καθ' αὐγὴ ἡ κόρη καταβαίνει
Μὲ ζέστη, κρύο, μὲ βροχὴ
Καὶ στ' ἀκρογυάλι μοναχὴ
Τὸ ναύτη περιμένει.

Κρυσταλλία Χρυσοβέργη Δασκαλοπούλου

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ἐὰν κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦτον δὲν ἀφιερώσαμεν πολλὰς στήλας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» πρὸς περιγραφὴν ἐνδυμασιῶν τοῦ συρμοῦ, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐλαχίστην μεταβολήν, ἥτις παρατηρεῖται κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὰ σχήματα τῶν φορεμάτων καὶ τῶν γυναικείων ἐν γένει καλλωπιστικῶν εἰδῶν.

Πέρυσι εἴχομεν τὸ πλατὺ πρὸς τὰ κάτω φόσεμα, τὸ ὀμπρελλοειδῶς πτυχωτόν· ἐφέτος ἔχομεν τὸ ἴδιον σχῆμα μὲ ἐλαχίστην διαφορὰν εἰς τὸ πλάτος καὶ εἰς τὴν συσσώρευσιν τῶν πτυχῶν μᾶλλον πρὸς τὰ ὀπίσω. Πέρυσι εἴχομεν τοὺς στολισμοὺς ἐκ χρυσῶν χανδρῶν καὶ μεταλλίνων ἐν γένῃ στρογγύλων ψηγμάτων, ἐφέτος ὁ συρμὸς οὗτος μένει εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὡς καὶ τὰ πρὸς τὰ ἄνω ἀνοικονομήτου ὄγκου μανίκια. Καὶ φέρεται μὲν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ μέχρι τῆς ὀσφύος περικόρμιον, ἀλλὰ φέρεται ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ μικρὰ πτυχωτὴ μπάσκα, ὡς νεωτερισμὸς δὲ ἀπό τινος ἐσημειώθη τὸ εἰς αἰχμηρὸν ἄκρον ἀπολῆγον πρὸς τὰ ὀπίσω περικόρμιον.

Μόνον εἰς τὰ διὰ τοὺς χοροὺς προωρισμένα φορέματα παρετηρήθησαν ἐλάχισται μεταβολαί. Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνηθείας τῆς ἐξ ἄλλου χρώματος καὶ ὑφάσματος κατασκευῆς μανικίων, φέτος ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ ὑφάσματος περιωρίσθη εἰς τὸ ἐκλαιμισμένον περικόρμιον, ἐνῷ τὰ μανίκια καὶ τὸ φόρεμα ἦσαν ὅλως ὅμοια τὸ χρῶμα καὶ τὸ εἶδος.

Καὶ εἰς τὰ ἐξαρτήματα ἐν γένει τῆς γυναικείας περιβολῆς παρετηρήθη ποιά τις μεταβολή. Τὰ γουναρικά, τὰ ὁποῖα καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐθριάμβευσαν καθ' ὅλην τὴν γραμμήν, συνωδεύοντο πολὺ ἀπὸ τρίχαπτα λευκά, ἰδίᾳ διὰ τὴν ὑπένδυσιν περιλαιμίων καὶ διὰ τὸν στολισμὸν ἐπανωφορίων. Τὰ manchons ἐπίσης, ἀπὸ μικρά, παιγνιώδη μετεβλήθησαν εἰς μεγάλα, ὀγκώδη, πάντοτε ἀπὸ γουναρικὸν πολύτιμον, κρύπτοντα καὶ τὸν καρπὸν ἔτι τῆς χειρός, ὑπὸ ὁλόκληρον δέσμην ταινιῶν καὶ ἀνθέων, τοποθετουμένων ἤδη παρὰ τὰ ἄκρα. Καὶ τρίχαπτα ἔτι λευκὰ ἢ ὠχρὰ τοποθετοῦνται θυμασίως ἑκατέρωθεν τοῦ manchon, στολίζοντα, μετὰ πολλῆς χάριτος, ὡς ἀνεστραμμένα περιχείρια, τὸ μετακάρπιον.

Εἰς τοὺς πίλους δὲ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας βασιλεύουν αἱ λευκαὶ πτέρυγες, ὡς δὲ μᾶς ἐπιστέλλουσιν ἐκ Παρισίων κατὰ τὰς τελευταίας ἐπισήμους τῆς Ἀκαδημίας ὑποδοχάς, πᾶσαι αἱ παριστάμεναι γυναικεῖαι ἐπισημότητες ἔφερον ἐπὶ τῶν πίλων των λευκὰς πτέρυγας.

Καὶ ἐπειδὴ ὅλα τείνουν πρὸς τὸ μέγα, καὶ τὰ ἐπισκεπτήρια ἔτι αὐτὸ τῶν Κυριῶν ἔλαβον μεγαλήτερον τετράγωνον σχῆμα, κατηργήθησαν δὲ καὶ οἱ μικροσκοπικοὶ ἐκεῖνοι ὡς ὀρνιθοσκαλίσματα χαρακτῆρες, δι' ὧν ἐσημειοῦντο ἄλλοτε τὰ γυναικεῖα ὀνόματα. Σήμερον ὡς αἱ γυναῖκες γράφουν ἐλευθέρως, μὲ νευρώδη καὶ ἰσχυρὸν κάλαμον γραμμὰς εὐθείας καὶ καμπύλας καλῶς τονισμένας, οὕτω καὶ τὰ ὀνόματά των μὲ εὐθεῖς, μεγάλους καὶ ὁμαλοὺς χαρακτῆρας ἀναγινώσκονται εὐχερῶς.

Μόνον τὰ ρινόμακτρα μας μένουν μικρά, ἐσχάτως δὲ ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ δι' ἄλλην χρῆσιν παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐν συνηθείᾳ. Ρινόμακτρα ὡραῖα, μεταξωτά, ὡς τὰ ὑπὸ τῆς κ. Σπάρτης Καρασταμάτη κατασκευαζόμενα, ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς κόμβους μὲ κομφέτα διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς προσκεκλημένους, τοὺς εἰς τοὺς γάμους τῆς δεσποινίδος Βασιλικῆς Καρασταμάτη παρευρεθέντας.

Οὕτω ἡ πρώτη βιομήχανος Ἑλληνὶς κόρη, ἥτις ἐνυμφεύθη, δύναται νὰ καυχηθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιπλώσεως καὶ διακοσμήσεως τῆς οἰθούσης, ἐν ᾗ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι της μέχρι τῆς πολυτίμου ἐκ κλαδωτοῦ λευκοῦ μεταξωτοῦ ἐσθῆτος της καὶ τοῦ θαυμασίου ἀραχνοειδοῦς πέπλου της καὶ τῶν δεμάτων ἔτι τῶν κομφέτων της, πάντα ἦσαν ἔργα τῶν χειρῶν της καὶ τῆς ἐπινοήσεως καὶ ἐφευρετικότητός της.

Δύναται ἐπίσης νὰ καυχηθῇ ἡ νέα βιομήχανος καὶ ἐπινοήτρια καὶ ἐφευρέτις τόσων ποικίλων εἰδῶν τῆς ὑφαντικῆς, ὅτι μόνον γυνὴ ἐργασθεῖσα, ὡς εἰργάσθη καὶ ἐργάζεται αὐτὴ καὶ ἡ μήτηρ της θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν πολυτέλειαν, νὰ διαθέσῃ διακόσια ὅλα πολύτιμα μεταξωτὰ μανδυλάκια εἰς τὴν ἡμέραν αὐτὴν τὴν ἐπίσημον τῆς ζωῆς της, καθ' ἣν ἀφίνει ἓν ὄνομα, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς μητρός της κατέστησεν ἐπίσημον ἐν τῇ ἐγχωρίῳ βιομηχανίᾳ, ἵνα δεχθῇ ἓν ἄλλο ἐπίσης ἔντιμον τὸ τοῦ εὐτυχοῦς συζύγου της κ. Ἀθανασοπούλου.

Εἰς τὰς ἀγάμους καὶ μελονύμφους ἀναγνωστρίας μας συνιστῶμεν τὸν ὑπὸ τῆς κ. Καρασταμάτη εἰσαχθέντα τοῦτον νεωτερισμόν.

Φιλόκαλος.

Η ΑΜΑΛΙΑ ΚΑΙ Η ΑΓΛΗ ΤΗΣ

Παρὰ τῆς λογίας συνεργάτιδος τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» κ. Σωτηρίας Ἀλιμπέρτη ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις πρωτοτύπου βιογραφικοῦ ἔργου, ἐν ᾧ ἐκτίθεται ὁ βίος καὶ ἡ δρᾶσις τῆς πρώτης βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας καὶ τῶν κυριῶν τῆς Αὐλῆς αὐτῆς.

Ἡ κ. Ἀλιμπέρτη εἶναι γνωστὴ εἰς τὰς κ. κ. ἀναγνωστρίας μας, ἐξετιμήθη δὲ δεόντως διὰ τὸ γλαφυρὸν καὶ καλλιεπὲς τοῦ ὕφους της, ὅπως μὴ τὸ ὡρᾶϊον ἔργον της ἔχῃ ἀνάγκην ἰδιαιτέρων ἡμῶν συστάσεων. Ἐὰν ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν ἤδη βιογραφιῶν ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» τῶν κυριῶν τῆς τιμῆς τῆς Ἀμαλίας, Φωτεινοῦς Μαυρομιχάλη καὶ Κυριακούλας Κριεζῆ σχηματίσῃ τις ἰδέαν περὶ τοῦ ὅλου ἔργου, οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι τοῦτο θέλει καταλάβει θέσιν ἐξέχουσαν μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Τίμημα τοῦ συγγράμματος τούτου ὡρίσθη διὰ τὴν Ἑλλάδα δρ. 4 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 4.

ΕΣΠΕΡΙΣ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ ΧΙΛΛ.

Ὡραιότατα διεξήχθη ἐν τῷ καλῷ καὶ ἀρχαιοτάτῳ Παρθεναγωγείῳ Χλλ ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν Παρασκευὴν τῶν Ἀπόκρεω διοργανωθεῖσα ἑσπερίς.

Αἱ ἐσωτερικαὶ μαθήτριαι τῆς σχολῆς μεταμφιεσθεῖσαι δι' ὡραίων καὶ καλλιτεχνικωτάτων ἐνδυμασιῶν ἐχόρευσαν μετὰ πολλῆς ζωηρότητος, παρισταμένου τοῦ ἐκ καθηγητῶν καὶ διδασκαλισσῶν ἐκλεκτοῦ προσωπικοῦ καί τινων γονέων.

Ἀναψυκτικὰ καὶ γλυκίσματα ἄφθονα. Ἡ θερμοτάτη δὲ περιποίησις τῆς καλῆς καὶ στοργικῆς διευθυντρίας δος Μπέσσης Μάσσονος καὶ τῆς συνδιευθυνούσης κ. Ὑπατίας Στάμπα, αἵτινες ὡς ἀληθεῖς μητέρες ἐκαμάρωναν τὰς μαθητρίας των διασκεδαζούσας, προσέδιδον εἰς τὴν ἑορτὴν ὄψιν πατριαρχικῆς οἰκογενειακῆς πανηγύρεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ἡ.Δ. *Ζαγοράν*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων καὶ συνδρομῆς ἐλήφθη Θερμὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Δα Ε.Σ. *Νάξον*. Φύλλον 31 Δ)βρίου δὲν ἐξεδόθη ὡς πάντοτε. Σᾶς ἐστάλησαν 2 ἡμερολόγια διότι ἀπεστείλατε 2 δρ. Ταινία ἐξετυπώθη,—Καν Π.Ε.Π. Πάτρας. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ 25 ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Καν Μ. Γ. Κ. *Τρίκκαλα*. Φύλλον πρὸς τὴν ἐν λόγῳ νέαν συνδρομήτριαν ἀπεστάλη. Ἐβράδυνεν ἕνεκεν ἀπροσεξίας διεκπεραιώσεως.—Καν Χ. Κ *Μακροχώριον*. Νομίζω 2 φρ. χρ. Ἀποταν θῆτε πρὸς τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν κατ' εὐθεῖαν. Οὐδὲν ἄλλο ἢ νὰ μετριάσῃ καὶ περιστείλῃ τὴν σφαλερὰν διεύθυνσιν λαβοῦσαν καρδιάν της. Καν Εὐ. Κ. *Ὀλέστι*. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. 28 ἐλήφθη. Σᾶς ἐστάλησαν 4 ἡμερολόγια διὰ τὸ ἐκ 4 φρ. ὑπόλοιπον.—Κον Δ. Τσ. *Κράτον*. Ὄχι μόνον ἅπαξ ἀλλὰ καὶ δὶς ἔγραψα, καὶ μόνον μία ἐφιλοτιμήθη νὰ ἀποστείλῃ τὰ ὀφειλόμενα. Εἶναι ἀπογοητευτικὸν ἀληθῶς.—Κον Α. Γρ. *Λαύριον*. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 20 ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν Ν Ι. Ἡ ἐπιστολή σας μοὶ προὐξένησε πολλὴν χαρά. Ἤμην ἐπὶ μῆνα ὅλον ἀσθενὴς καὶ δι' αὐτὸ δὲν σᾶς ἀπήντησα μέχρι σήμερον. Στῖχοι γραμμένοι μὲ πολλὴν καρδιάν, ἀλλ' ὄχι καὶ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης. Εἰς σύντομα ποιημάτια ἴσως ἐπιτύχετε πλειότερον. Δοκιμάσατε.—Καν Α. Χρ. *Πύργον*. Ἐστάλη, ἀλλ' ἀντίτιμον δὲν ἐλήφθη.—Κον Ι. Μ. *Πλουμάριον*. Ἀπορούμεν πῶς δὲν ἐλήφθησαν δέματα ἀποσταλέντα ἐπὶ συστάσει, ἀφοῦ εἰς *Μιτυλήνην* ἐλήφθησαν ἐγκαίρως τοιαῦτα. Ὄχι διὰ τοῦ πρακτορείου ὡς ἐλέγατε, ἰότι ἐνταῦθα δὲν ἤθελαν νὰ δεχθοῦν τίποτε. Τὰ ἀποσταλέντα δέματα ἦσαν τρία. Ἓν μετὰ ἡμερολογίων ἕτερον μὲ φυλλάδια ἑνὸς ἔτους τῆς Revue Bleue καὶ ἓν γαλλικὸν σύγγραμμα καὶ τρίτον μὲ τὰ δύο ζητηθέντα ἡμερολόγια Σκόκου καὶ Ἀσωπίου. Ἀναμένω ἀνήσυχος ἀπάντησίν σας. Φύλλα ζητηθέντα ἀπεστάλησαν ἐκ δευτέρου.—Καν Μ. Α. Α. *Βέγχαν*. Δυστυχῶς ἐζητήθησαν πολὺ ἀργά. Θὰ καταβληθῇ πᾶσα προσπάθεια, ὅπως εὑρεθῶσι καὶ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας.—Κον Κ. *Ἀνδριανούπολιν*. Πολλαὶ ὑπάρχουσιν καὶ ἐδῶ γνώσκουσαι τὸν χειρισμὸν τῶν μηχανῶν αὐτῶν.—Καν. Ι.Β. *Πύργον*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἄπειρον εὐγνωμοσύνην δι' εὐγενῆ φροντίδα. Καν. Μ. Κ. *Καλάμας*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων καὶ συνδρομῆς σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἀποροῦμεν ἐπὶ τῇ κατακρατήσει φύλλων. Στέλλομεν. Ἀδυνατοῦμεν δι' ἔλλειψιν χώρου νὰ ἀπαντήσωμεν σήμερον εἰς πάσας τὰς ληφθείσας ἐπιστολάς, ἐπιφυλασσόμεναι νὰ πράξωμεν τοῦτο εἰς τὸ προσεχές φύλλον.—Κον. Α. Μ. *Ὀδησσόν*. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 74 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Γράφομεν.—Καν. Ο. Μ. *Λέγιον*. Ἐπιστολή σας μετὰ δρ. 19, ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Καν. Μ. Κ. *Κάϊρον*. Ἀντίτιμον συνδρομῆς καὶ ἡμερολογίου ἐλήφθη. Ἡμερολόγιον ἀποστέλλεται.—Κον. Ν. Δ. Ν. *Βόλον*. Εὐχαριστῶ δι' εὐχὰς καὶ εὐγενῆ φρροντίδα.—Δα Κλ. Ι. *Νάξον*. Ἐλπιζω ὅτι ἐλάβετε ὅλα τὰ φύλλα. Σᾶς εὐγνωμονῶ δι' ἐνθουσιώδεις κρίσεις.—Κον Κ. Π. *Σωζοῦπολιν*. Φρ. 20 ἐλήφθησαν. Καλλιτεχνικὸν ἀντικείμενον στέλλεται πρὸς τοὺς μὴ λαμβάνοντας ποσοστά.—Καν Σ. Κ. *Λαμίαν*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Μεγάλην καὶ θερμὴν εὐγνωμοσύνην.—Δα Ἐρ.Κ Ὑψωμάθεια. Εὐχαριστῶ δι' εὐχὰς καὶ εὐγενῆ διαθεσιν. Ἐπειδὴ εἰς πολλὰς συναδέλφους σας ἀπεποιήθην τὴν δημοσίευσιν σχετικῶν μελετῶν, ἀναγκάζομαι νὰ στερηθῶ τῆς εὐχαριστήσεως νὰ ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν σας. Εὐθὺς ὡς ἔχω κατάλληλόν τι θέλω σᾶς τὸ ἀποστείλει.—Δα Β. Κ. *Τρίκκαλα*. Θὰ πράξω εὐχαρίστως ὅ,τι δυνηθῶ.—Δα Ζ. Χ. Ο. *Λεβαδείαν*. Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐγενῆ προθυμίαν. Χρήματα ἐλήφθησαν —Δα Ἀγγ Ζ.Γ. *Λάρισσαν*. Ἐνεγράφητε συνδρομήτρια παρὰ τοῦ ἐν *Ἀγυιᾷ* κ. Δ. Ζηρίδου, φαρμακοποιοῦ. — Ἀντίτιμον συνδρομῆς ἐπληρώθη. Εἰδοποιήσατε παραλαβὴν φύλλων.—Κὰν Ν. Κ *Μύκονον*. Ἀντίτιμον συνδρομῆς σας 96 ἐλήφθη ἐκ *Νοβοροσίσκ*.—Κον Κ.Τ.Κ. *Ἀγχίαλον*. Ἀποστείλατε ἀντίτιμον εἰς βουλγ. χαρτονόμισμα ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.—Δα Σ. Μ. Θ *Κέρκυραν*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα.—Δα Εὐ. Α. *Τραπεζοῦντα*. Ἀντεπεύχομαι τὰ αὐτά.—Δα Τ.Κ. *Μεσολόγγιον*. Σημείωσις σας μετὰ 8, 45 ἐλήφθη. Πολύ, πολὺ εὐχαριστῶ.—Καν Α. Μ. *Μασσαλίαν*. Ὄχι λόγοι ἀμελείας, ἀλλὰ λόγοι ἀσθενείας. Μὲ ἀδικεῖτε.—Καν Σ. Φ. *Γιούργεβον*. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν.—Κον Γ. Οἰ. *Κυδωνίας*. Ἐπιστολή σας μετὰ φρ

ΓΑΜΟΣ ΕΞ ΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

— Σύμφωνοι.

— Λοιπὸν κύριε, ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ λάβητε τὸν κόπον νὰ ἐπανέλθητε μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας, θὰ σᾶς ἀνακοινώσω τὴν ἀπόφασιν τῶν γονέων, ἥτις θὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν, ἃς θα λάβωσιν ἐκ Virelade.

***

Μετὰ ἕνα μῆνα, ἐτελέσθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πέτου τοῦ Challot, ὁ γάμος τοῦ ὑποκόμητος Ρολάνδου Δὲ Λαμύρ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Λουΐζης D Esnandes.

Λειτουργία τοῦ ὄρθρου ἐν τῇ ἐν λόγῳ ἐκκλησία κατὰ τὴν ἑβδόμην πρωϊνὴν ὥραν, καθιέρωσε τὴν ἕνωσιν, τὴν συμβληθεῖσαν τὴν προτεραίαν πολιτικῶς ἐν τῷ Δημαρχείῳ. Οἱ νεόνυμφοι, συνεζεύχθησαν ὑπὸ τὸ νόμιμον προικῷον σύστημα. Ὁ κύριος D Esnandes ἐχορήγει εἰς τὴν θυγατέρα του ἐτησίαν πρόσοδον ἑξήκοντα χιλιάδων φράγκων, καὶ εἰς τὸν σύζυγον τεσσαράκοντα δι' ἀτομικάς του δαπάνας. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου, ὁ Ρολάνδος ἐγκατέστησε τὸν πενθερόν του, ὅστις προσέκλινε ψυχρῶς, ἐνῷ ἡ κυρία D'Esnandes ἀπέστρεψε τὴν κεφαλήν. Ἄμαξα ἀνέμενε τὸ ζεῦγος, ὅπως ὁδηγήσῃ αὐτὸ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Λυών. Καὶ οὕτω ὁ Ρολάνδος εὑρέθη κατὰ πρῶτον μόνος μετὰ τῆς νεαρᾶς καὶ ὡραίας συζύγου του ἐν τῷ βαγονίῳ τοῦ σιδηροδρόμου, μεταβαίνοντες κατ' εὐθεῖαν ἐκ Παρισίων εἰς Γένουαν.

— Ἔχετε, τῇ εἶπε, χαριεστάτην ταξειδιωτικὴν ἐνδυμασίαν.

— Τὴν ἐξέλεξα σκιεροῦ χρώματος, διὰ νὰ μὴ ἑλκύω τὴν προσοχὴν οὐδενός.

Ὁ Ρολάνδος ἠθέλησε νὰ λάβῃ τὴν χεῖρα τῆς συζύγου του, ἀλλ' αὕτη τὴν ἀπέσειρε βιαίως.

— Συγγνώμην, κύριε, τῷ εἶπεν, ἐκάμαμεν ἕνα συνεταιρισμὸν καὶ συμφωνίας τινάς. Φέρω τὸ ὄνομά σας, καὶ ἔχετε πλῆρες τὸ δικαίωμα νὰ ἐπαγρυπνῆτε ὅπως τὸ φέρω ἀξιοπρεπῶς, καὶ σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ ἐπαγρύπνησις θὰ εἶναι εὐκολωτάτη ὑμεῖς εἴχετε χρέη, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβεν ὁ πατήρ μου, ἐγὼ δὲ ὤφειλον νὰ καλύψω ἐκεῖνο ὅπερ ὁ κόσμος ὀνομάζει σφάλμα. Δὲν θὰ συνηγορήσω ὑπὲρ τῆς ἀθωότητός μου, οὐδὲ θὰ ἐπιχειρήσω νὰ σᾶς εἴπω, πῶς δεκαεξαέτις συνήντησα τὸν ἄνδρα, ὃν ἠρνήθην νὰ συζευχθῶ, ἀκριβῶς διότι ἐκερδοσκόπησεν ἐπὶ τῆς ἀγνοίας μου, ὅπως συνάψῃ μετ' ἐμοῦ πλούσιον συνοικέσιον. Ἴσως βραδύτερον θὰ τὸν συνεχώρουν ὑπὸ τῆς λογικῆς μᾶλλον ὠθουμένη ἢ ὑπὸ τῆς στοργῆς, ἀλλ' ἐκεῖνος, ὀργισθεὶς ἐκ τῆς ἀρνήσεώς μου, συνεζεύχθη ἄλλην γυναῖκα καὶ οὕτω ἔθεσε μεταξὺ ἡμῶν τὸ ἀνεπανόρθωτον. Γνωρίζετε τὴν θέσιν μου, ἀλλὰ δὲν μοὶ ἀπέκρυψαν καὶ τὴν ἰδικήν σας, ἕνεκα τῆς ὁποίας συνετελέσθη ὁ συνεταιρισμός μας, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι ἱπποτικός. Συνεζεύχθημεν, ἀλλ' ὑπὸ τὰς συνθήκας καθ' ἃς ὁ γάμος μας ἔλαβε χώραν, δὲν δύναμαι νὰ τὰς θεωρῶ ἢ ὡς ξένον. Ἂς εἴμεθα λοιπὸν ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον σύντροφοι, φρονῶ δὲ ὅτι ὡς ἐκ τῆς ἐπιμελημένης ἀνατροφῆς σας, θὰ ἦσθε εὐχάριστος, καὶ ἐγὼ ἐξ ἄλλου θὰ προσπαθήσω, νὰ καταστήσω τὸν βίον σας ὀλιγώτερον ἀνιαρόν· θεωρεῖτέ με ὡς συγγενῆ ἢ ὡς φίλην, ὅπως θέλετε· σᾶς ὑπόσχομαι δὲ ποτὲ νὰ μὴ ἐπιβουλευθῶ τὴν ἐλευθερίαν σας. Ἐπιζητήσατε ἐκτὸς τοῦ οἴκου πᾶσαν δυνατὴν διασκέδασιν· ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ θερμῶς ζητῶ παρ' ὑμῶν εἶναι ν' ἀποφύγητε πᾶσαν ἀφορμὴν σκανδάλου, εἴτε ἐντός, εἴτε ἐκτὸς τοῦ οἴκου.

χρ. 40 ἐλήφθη. Ὑδεὶς ἐπαρουσιάσθη εἰσέτι, ἵνα παραλάβῃ τὰ παίγνια. Θὰ τὰ ἔστελλον ταχυδρομικῶς, ἀλλ' εἶναι βαρέα. Ἐξ κιβωτίδια ξύλινα. Ἀναμένω Συναποστέλλω καὶ βιβλίον ὁδηγιῶν. Κον Σ. Μπ. *Λέοβαν*. Ἡμερολόγια εἶχον ἀποσταλῆ. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας.—Καν Σ. Α. *Σπέτσας*. Ἤμην ἀσθενής, ὅταν ἐλήφθη ἡ ἐπιστολή σας. Μοὶ ἐπροξένησε μεγαλην εὐχαρίστησιν. Ἡμερολόγιον σᾶς ἔστειλα. Γράφω.—Κον Α. Σκ *Καρδίτσαν*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐγενῆ φροντίδα.— Κὰν Κ. Ρ, *Λαμίαν*. Ἐπιστολή μετ ἀντιτίμου ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμοτάτας εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ προθυμίαν.—Κον Μ. Κ. *Βραΐλαν*. Τελευταία ἐπιστολή σας μετὰ φρ. χρ. 80 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Γράφομεν.—Δα Μ. Π. *Λάρισσαν*. Ἀντίτιμον μετ'ἐπιστολῆς σας ἐλήφθη. —Δα Σμ.Ἀν. *Κουτσοπόδιον Μυκηνῶν*. Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν» δὲν δημοσιεύει σχέδια.—Καν Ι. Σπ. Λ. *Ληξούριον*. Δυστυχῶς σημείωσις ζητουμένων ἀριθμῶν ἀπωλέσθη. Στείλατε καὶ πάλιν.—Κον Δ. Μπ. *Γαλάζιον*. Θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.—Καν Τ. Χ. *Κάρυστον*. Διαθέσατέ τα ὡς νομίζετε καλλίτερον. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς.—Δα Αἰ. Β. *Θήβας*. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Πολλὰς καὶ θερμοτάτας εὐχαριστίας.—Δα Μ. Τρ. *Χίον*. Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐγενῆ ὡς πάντοτε προθυμίαν. Φαίνεται ὅτι ἐκ τοῦ δέματος ἀφηρέθησαν 3 ἡμερ. καὶ καλλιτεχνικὸν ἀντικείμενον. Γράφω καὶ παλιν ἀποστέλλουσα ἐκ νέου.—Δα Σ. Π Τσαγκαράδα. Καλὴ ἐπιστολή σας μετ' ἀντιτίμου ἡμερολογίου καὶ συνδρομῆς ἐλήφθη. Θερμὴν εὐγνωμοσύνην. Θὰ εἶμαι εὐτυχής, ἐὰν κατορθώσω νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ Πήλιον τὸ προσεχὲς θέρος Εὐχαριστίας θερμὰς διὰ προσφερομένην φιλοξενίαν.—Κον Δ. Ἀγγ. *Ἀνδριανούπολιν*. Φύλλα Ἀνδριανουπόλεως ἐπιστρέφονται.—Κας Χ, Δ. Τσ. *Ζαγοράν*.—Κ. Ε. Α. Πύλον.—Εὐ. Γ. Δ. *Σύρον*.—Ἀγγ. Ζ *Πειραιᾶ*.—Αἰκ. Κ. *Λυγούδιτσαν*.—Ι. Γ. *Βόλον*.—Μ. Α. Ρ. *Πειραιᾶ*.—Κ. Μ. Στ. *Βόλον*.—Γ. Δ. *Ταϊγάνιον*.—Σ. Β. Κ. *Καρδίτσαν*.—Ἀγγ. Τσ. *Ἀργοστόλιον*.—Ε. Μ. *Λαμιαν*.—Γ. Ε. Κ. *Βραΐλαν*.—Ἀκρ. Γρ. *Πύργον*.—Φ. Δ. Μ. *Ἀργοστόλιον*. Χρήματα ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Δας Αἰ. Ζ. *Ἀγίαν Ἄννα*.—Φ. Ο. Φ. *Βερβίτσαν*. Ἐνεγράφητε. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς ἐὰν δυνηθῶ νὰ σᾶς φανῶ κατά τι χρήσιμος.—Καν Μ. Κ. *Καλάμας*. Καθυστερήσαντα ἀπεστάλησαν. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Θερμὰς εὐχαριστίας.

ΠΡΟΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι καὶ συνδρομηταί, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξε νὰ σπεύσωσι νὰ ἀνανεώσωσιν αὐτήν. Αἱ καθυστεροῦσαι δὲ εἰσέτι τὴν τοῦ λήξαντος ἔτους νὰ ἀποστείλωσιν αὐτήν, ἵνα μὴ κατατριβώμεθα εἰς ἰδιαιτέρας ἐνεργείας καὶ διαβήματα ἀνιαρὰ πρὸς εἴσπραξιν τοῦ εὐτελοῦς αὐτοῦ ποσοῦ.

Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν πρὸς τὰς ἀνταποκριτρίας καὶ τοὺς ἀνταποκριτάς μας. Ἂς μᾶς ἀποστείλωσιν ὅ,τι εἰσέπραξαν καὶ ἂς μᾶς γνωρίσουν τὰ ὀνόματα τῶν δυστροπουσῶν, ἵνα τὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν δημοσιότητα.

Πρὸς τὰς ἀναγνώστριάς μας.

Ὅσαι μεταβαίνουσιν εἰς τοὺς χοροὺς καὶ ἔχουσιν ἐνδυμασίας πρὸς βαφὴν ἢ καθαρισμὸν (à sec) ἂς τρέξωσιν εἰς τὸ *Βαφεῖον τῆς αὐλῆς Υἱῶν Γεωργίου Μεταξᾶ ἀριθ. 39*, ὅπου θὰ εὕρωσιν ἐκτὸς τῆς καθαρᾶς ἐργασίας, καὶ ποικίλους χρωματισμοὺς (ἀνοικτοὺς καὶ σκούρους) καὶ καταπληκτικὴν ταχύτητα.

Συνιστῶμεν συνάμα τοῖς πελάταις ἐν γένει, νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνωτέρω βαφείου, διότι ὑπάρχει καὶ ἕτερον μὲ τὴν ἐπωνυμίαν Ι. Α. Μεταξᾶ, ὅπερ οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἄνω *Μέγα τῆς Β. Αὐλῆς Βαφεῖον*.

Ζητεῖτε διακριτικὰ σημεῖα:
Βασιλικὸν στέμμα χρυσοῦν καὶ βραβεῖα ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς.
Τὸ ἄνω Βαφεῖον συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

Ι. ΤΣΑΜΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 45

Δέρματα ἐκλεκτά, τέχνη καὶ καλλαισθησία εὐρωπαϊκή, τιμαὶ λογικαὶ κατέστησαν τὸ ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐνοούμενον τῶν κυριῶν καὶ αὐτῆς τῆς Β. Αὐλῆς. Ὁ κ. Τσάμης εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι ὁ Παρισινὸς Pinné διὰ τὴν Γαλλίαν.

—Ἄ, κυρία! ὁποίου εἴδους διασκέδασιν θέλετε νὰ ἐπιζητήσω, ὑπὸ τὰ ὄμματα γυναικὸς νέας, θελκτικῆς, πεπροικισμένης διὰ τόσων χαρισμάτων; Φρονεῖτε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ σᾶς ἀγαπήσῃ τις, καὶ ὅτι διὰ μίαν στιγμὴν πλάνης....

Ἡ μόνη στιγμὴ ἥτις δὲν ὑπῆρξε στιγμὴ πλάνης, ἦτο ἐκείνη τοῦ γάμου μας, κύριε· δι' ὑμᾶς μὲν, διότι σᾶς ἀνέμενεν ἡ αὐτοκτονία, δι' ἐμὲ δὲ, διότι δὲν ἀπεφάσιζον νὰ κλεισθῶ εἰς μοναστήριον. Ἔχω ἀνάγκην ἀέρος, κινήσεως. Ἀγαπῶ τὴν φύσιν, τὰ ταξείδια, τὰς τέχνας. Ὑμεῖς, εἶσθε νοήμων, καὶ οὐδὲν ἐξ ὅσων μ' ἐνδιαφέρουν, σᾶς εἶναι ξένον. Ὥστε ἐκ τῶν δύο θραυσθεισῶν ὑπάρξεών μας, δυνάμεθα ἀκόμη νὰ ἀναστηλώσωμεν νέαν ἄλλην λίαν ὑποφερτὴν· θὰ ἐπισκεφθῶμεν τὴν Νεάπολιν, τὴν Ρώμην, τὴν Βενετίαν, καὶ ἐὰν θέλετε θὰ προχωρήσωμεν μέχρι τῆς Ἀνατολῆς, ἐπιζητοῦντες εἰς τοὺς κόπους τῶν ταξειδίων, καὶ εἰς τὴν ποικιλίαν τῶν εἰκόνων τὴν λήθην τοῦ καταθλιπτικοῦ δι' ἀμφοτέρους παρελθόντος μας.

Θεωρήσατε ἑαυτόν, ὡς ἰατρόν, ἐντεταλμένον νὰ περιφέρῃ εἰς διάφορα μέρη ἀτυχῆ γυναῖκα πάσχουσαν. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ διερχώμεθα σχετικῶς εὐάρεστον βίον.

Ὁ Ρολάνδος προσεπαθησε νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἀλλ' ἡ Λουΐζα ἀφῆκεν αὐτὸν ἄνευ ἀπαντήσεως εἰς τοὺς λόγους του, καὶ ἐδυθίσθη εἰς τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίου ὅπερ ἔσειρεν ἀπὸ τοῦ σακκιδίου της.

* * *

Εἰς ἕκαστον ξενοδοχεῖον ἔνθα κατέλυον, ἡ Λουΐζα ἐζήτει δύο ἰδιαίτερα δωμάτια, καὶ οὕτω διῆλθον ὅλην τὴν Ἰταλίαν, ἐπισκεπτόμενοι πάντα τὰ μνημνεῖα καὶ μουσεῖα. Τὴν πρωΐαν ἵππευον, μετα μεσημβρίαν, ἔκαμνον ἐφ' ἁμάξης μακροὺς περιπάτους, καὶ τὴν ἑσπέραν των διήρχοντο εἰς τὸ θέατρον, ἢ εἰς τὸ ἱπποδρόμιον.

Ἡ δεσποινὶς D Esnandes, ἐνῷ δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν καλλονῶν, αἵτινες ἑλκύουν τὴν προσοχὴν τῶν διαβατῶν, εἶχεν οὐχ' ἧττον φυσιογνωμίαν ἐκφραστικὴν καὶ συμπαθεστάτην, διεγείρουσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἐνδιαφέρον. Ἡ εὐθύγραμμος κατατομή της, ἡ μαύρη κόμη της, ἣν ἐκτένιζεν εἰσέτι ὡς μαθήτρια ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀξιώσεως φιλαρεσκείας, οἱ γλυκεῖς ὀφθαλμοί της, καὶ προπάντων ἡ ἔτι γλυκυτέρα φωνή της, ἀπετέλουν σύνολον θελκτικώτατον.

Ὁ Ρολάνδος Δὲ Λαμὺρ ὑψίστατο τὴν ἀπόλυτον γοητείαν τῆς νεαρᾶς γυναικός του, καὶ απηύθυνεν αὐτῇ τὸν λόγον πάντοτε μεθ' ἁδροφροσύνης καὶ ἐνδείξεων σεβασμοῦ, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης προσποιήσεως. Ἐσπέραν τινὰ ἠσθάνθη τοὺς ὀφθαλμούς του πλήρεις δακρύων ἐπὶ τῇ μορφώσει του, καὶ ὀργισθείς, διηυθύνθη πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς γυναικός του, καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν.

— Λουΐζα, εἶπε, διὰ τρεμούσης ἐκ συγκινήσεως φωνῆς, ἀνοίξατέ μου, σᾶς παρακαλῶ, θέλω νὰ σᾶς ὁμιλήσω.

Ἤνοιξε καὶ τὸν παρετήρησεν ἔκπληκτος Ὁ Ρολάνδος ἔπεσεν αὐθωρεὶ εἰς τοὺς πόδας, ψιθυρίζων ἐν μέσῳ λυγμῶν: Σᾶς ἀγαπῶ! σᾶς ἀγαπῶ!

Ἡ Λουΐζα ὠπισθοχώρησε κατὰ ἓν βῆμα, καὶ ψυχρά, ὑπερήφανος καὶ ἐπιβλητική, τῷ ἀπεκρίθη ἁπλῶς:

— Κύριε ἔχετε χρήματα, καὶ αἱ διασκεδάσεις δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν πόλιν.

— Εἶσθε, ἡ ὑποκόμησσα Δὲ Λαμύρ; ἀνεφώνησε μετὰ κακῶς συγκρατουμένου θυμοῦ, ἐγερθεὶς

— Εἶναι ἀληθὲς, κύριε, καὶ τοῦτο χάρις εἰς μίαν εἰδοποίησιν! Καὶ ἀπωθήσασα αὐτὸν, ἠρέμα μὲν ἀλλὰ διὰ κινήσεως μὴ ἐπιδεχομένης ἀντίρρησιν, ἐπανέκλεισε τὴν θύραν της.

Τὴν ἐπαύριον ἡ θαλαμηπόλος τῆς ὑποκομήσσης ἐνεγείρισεν αὐτῇ ἐπιστολὴν. Ὁ Ρολάνδος ἐδικαιολογεῖτο διότι ἀνεχώρησε μὴ προειδοποιήσας αὐτὴν. Ὑπόθεσις εἰς ἄκρον ἐπείγουσα ἐκάλει αὐτὸν εἰς Παρισίους, ὁπόθεν θὰ ἐπανήρχετο μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.

(Ἀκολουθεῖ).